

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

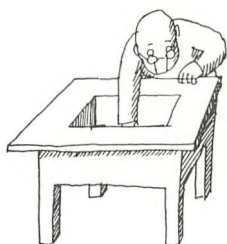
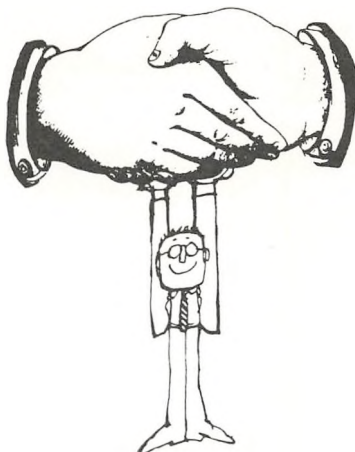
Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SEPTEMBER
1986

HERLUFSHOLM
KONTAKT

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

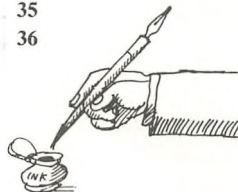

INDHOLD

...fra Redaktionen	1
<i>Forstander Aage Wolff-Sneedorff:</i> Klostergodsets skæbne	2
Ordenssans og hakkebøffer skal der til. Interview med Frøken Jensen ved <i>Mads Nielsen</i>	6
Citatsamling fra årets danske stile	10
<i>Helene Gottlieb:</i> Hvad skal jeg med idræt!	11
<i>Pram Gad:</i> Idræt - fagets målsætning og praksis	12
<i>Lotte Dickow:</i> Atletik, Herlufsholm-Sorø	14
<i>Gunnar Væрге:</i> Karate, et af Herlufsholms fritidstilbud	15
<i>Mogens Jensen:</i> Skovtur!	16
Skolens elever - billeder af nye klasser	18
Farvel til Årgang 1986	21
<i>Astrid Fischer Hansen:</i> Færre dagelever fra amtet	23
<i>Finn Bronnée:</i> Lotteri ved fordeling til 1. g.	25
Lyrrikkonkurrence for hovedskolen	26
Lærerkollegiet - »fototek«	27
Folk & Fæ	32
<i>Krogh-Madsen:</i> Når den danske stil er en gyser	33
Dramakonkurrence for gymnasiet	34
<i>Hans Hansen:</i> Et litterært arvestykke - i computeren	35
Sport - hovedskolen, Set & Sket	36

REDAKTION: Vagn Andersen, Hans-Jørn Bentzen, Jørgen Hvidtfeldt Nielsen
Mads Nielsen - redaktør: Poul Bentzen - foto
ADRESSE: Herlufsholm Skole, 4700 Næstved

UDGIVER: Herlufsholm Skole. Bladets formål er at styrke forbindelsen mellem skolen og hjemmene, og dets spalter står åbne for læserindlæg som skønnes at være af almen interesse for læserkredsen. Redaktøren vælges af lærerrådet. Kontakt udkommer tre gange i løbet af et skoleår og uddeles gratis til skolens elever og deres hjem.

»Dernede fra«.

Lad det bare ligge og flyde!

En af de ting, som gradvist har ændret sig på Herlufsholm, er forældrenes mulighed for at følge med i »det dernede«.

Eleverne knytter sig stærkt til skolen, til kammeraterne og stedet. Men de deler ikke uden videre dette »herlovianerliv« med deres forældre - de skal pumpes og presses for at give bare lidt videre. Sådan har det altid været, og sådan skal det vel nok være. Dels lever man i nuet og fremtiden, dels har man et behov for at have noget for sig selv.

Da skolen holdt åbent-hus for forældre til 1. g for nylig, kunne gæsterne gå rundt og få et indtryk af både stedet, dets historie, tradition og atmosfære, og af livet her i arbejde og fritid. Eleverne fungerede som værter og guider for hinandens forældre! Det lå der en vis udfordring i, og som en dreng sagde: - De fik da mere at se og vide på den måde... for man ku' jo ikke bare slippe med at sige, at det ku' vi jo se en anden gang.

Også Herlufsholm Kontakt skal tjene det formål at give forældrene nogle indtryk af »det dernede«, - herlovianerliv - og fra den mere voksne synsvinkel: Vise nogle af de tanker vi gør os ved arbejdet, nogle af de ansigter som står bag. Vi ved også godt at folk ikke vælger skole som de vælger sko, efter en annonce. Nej, man hører gennem nogen... som kender nogen... Og hvis deres tilfredshed og begejstring - eller kritik - er kraftig nok, er det hvad vi dømmes på.

I Kontakt giver vi selv udtryk for et engagement i dagligdagen, og hvis det smitter af i spalterne, har vi nået vores mål nr. 1. Men ligesom den populære ugepresse regner vi ikke bare med én læser pr. nummer - men med 5-6 stykker. Det er vort mål nr. 2: Lad bare Kontakt ligge fremme. Måske kan andre forældre og deres børn falde over det. Bogstaveligt og i videre forstand: Kontakt ønsker kontakt. Lad det bare ligge og flyde!

...fra Redaktionen

I sidste nummer bragtes artiklen om »Peder Bodilsen«, Skovklosters grundlægger. Forstanderen fortsætter her sin beretning om godsets skæbne i katolsk tid. Artiklen er en del af den »Trolletale« Forstanderen holdt i kirken ved Skovklosters 850-års dag.

KLOSTERGODSETS SKÆBNE

Aage Wolff-Sneedorff.

Alt klostrets gods blev imidlertid ved Reformationen inddraget under Kronen og styret som kongeligt Len. Kongen solgte store dele af det, og i 1560 mageskiftede Herluf Trolle og Birgitte Gøye hendes gods Hillerødsholm, som blev afstået til Kongen, Frederik den Anden, med Skovkloster, som kom til at hedde Herlufsholm.

Det Skovkloster, Herluf Trolle og Birgitte Gøye overtog, ejede kun omkring en trediedel af det tidligere gods, og kun hvad der lå i nærheden. Af klostrets 16-17.000 hektar fulgte 6-7.000 med ved mageskiftet.

Selvom godset således var blevet betydeligt mindre kom langt de største indtægter stadig fra landbruget, skovene og bøndergodset. For ca. 100 år siden blev Herlufsholm imidlertid ifølge lovgivningen om salg af fæstegodset tvunget til at sælge bøndergodset. En væsentlig del af de midler, Stiftelsen fik ind ved salget, skulle gå ind i en urørlig Grundfond, hvis midler sammen med indtægterne fra Herlufsholms nuværende jordtilliggende på ca. 900 hektar skov og 500 hektar landbrug stadig yder et væsentligt bidrag til skolens drift.

Gennem alle 850 år har godset således ydet et godt bidrag til stedets økonomi.

Hvor selve klostret lå ved oprettelsen, vides ikke med sikkerhed. Det kan have ligget i Næstved By, men det er aldrig lykkedes at finde spor af det. Det kan også have ligget her fra den første begyndelse, og her har det under alle omstændigheder ligget fra slutningen af 1100-årene. Kirken har i al den tid ligget her og kan meget vel have ligget her alle 850 år.

Det var oprindeligt en lav, romansk bygning. Den brændte i 1261 og blev genopbygget i gotisk stil, og siden har den, hvad det ydre angår, kun undergået mindre ændringer.

Også Klosterbygningen har ligget her gennem alle årene, men den er jævnlige bygget om,

og kun Munkecellerne vidner om bygningens oprindelige udseende.

Benedictinerne udøvede en række praktisk nyttige funktioner som bl.a. mønsterlandbrug, alderdomshjem, hospitaler og skoler, og de var derfor velset i befolkningen i modsætning til de senere tilkomne tiggerordener, Franciskanerne og Dominikanerne, som ikke gjorde praktisk nytte, og som man derfor ikke havde den samme sympati for.

Da Reformationen kom til Danmark, blev Tiggerklostrene da også straks fejtet over ende, hvorimod man så mildere på Benedictinerklostrene.

Mange af dem var imidlertid ophævet inden Reformationen, og flere af de øvrige førte en ret kummerlig tilværelse, men Skovkloster bestod hele Middelalderen igennem som et rigt og anset kloster.

Skovkloster - Herlufsholms historie omfatter navnlig klostrets 400-årige historie og skolens ligeledes 400-årige.

Mellem de to perioder lå tiden mellem 1536 - Reformationen - og 1565 - skolens oprettelse.

Hvad der skete i disse år, var af stor betydning for kontinuiteten og muligheden for overgangen fra Kloster til Skole.

Ved Reformationen blev klostrenes jorderods taget fra dem, og der var mange, som ønskede at overtage det. Adelen var ivrig efter at få det, og fik meget af det. For Skovklosters vedkommende kom dertil, at Næstved By håbede på ikke alene at blive frigjort fra klostret, men også at få del i godset.

Godset blev imidlertid inddraget under Kronen. Takket være Christian den Tredies velvilje tolereredes munkelivet under hele hans regeringstid, selvom det skete under nøje kontrol og under andre former.

Christoffer Hansen var blevet Abbed, og det vil sige Klosterforstander, i 1532 og fortsatte indtil 1537, da klostrets ændrede stilling gjorde, at det for første gang blev underlagt en kongelig udnævnt, adelig lensmand - den forhenværende Biskop i Århus Ove Bille. Han havde allerede længe før Reformationen spillet en fremtrædende rolle, bl.a. som Kongens

Kansler, og at han blev udnævnt til Lensmand skyldtes Kongens ønske om at skaffe ham en passende retrætepost til erstatning for det tabte bispedømme. Efter hans død i 1555 lod Kongen igen Abbed Christoffer lede klostret og fungere som kongelig Lensmand.

Ove Bille blev udtrykkelig pålagt at sørge for klosterbrødrene og passe på godset, men for munkene følte det som noget helt overflødigt at have en kongelig Lensmand, og de mærkede tydeligt, at klostrets status var blevet en anden. I århundreder var klostret jo blevet styret fuldtud tilfredstillende af Abbeden, og det blev det igen, da Abbed Christoffer atter overtog styrelsen, og alt fortsatte, som om Ove Bille aldrig havde været til.

Da Frederik den Anden i 1559 blev Konge, udnævnte han Lensmanden på Vordingborg Slot, Lave Ulfstand, til også at være Lensmand på Skovkloster og meddelte, at han ville skaffe brødrene underhold, dels i Sorø Kloster, dels i Antvorskov Kloster.

Abbed Christoffer døde samme år og ligger begravet her i Kirken, og med munkenes bortdragen i 1559 endte Skovklosters tilværelse som munkesamfund, og de sidste spor af klosterlivet forsvandt.

Den 1. juli 1560 fandt mageskiftet sted.

Herlufsholm ca. 1760. Billedet viser Kirkens korgavl før ombygningen i 1792, muren mellem Klosterbygningen og Kostalden og Nyhaves begrænsede udstrækning. (Efter Pontoppidans Atlas).

Blandt de ejendomme, som ikke fulgte med, var Næstved By.

Herluf Trolle og Birgitte Gøye blev født henholdsvis 1516 og 1511, og de voksede således op i den brydningstid, hvor Middelalderen gik over i Nyere Tid. De oplevede Grevens Fejde og de voldsomme politiske omvæltninger, som skabte et helt nyt samfund, hvori også Adelenes stilling blev en helt anden.

De var endnu unge, da Reformationen blev indført, og de var allerede tidligt påvirkede af de nye tanker. Birgitte Gøye blev ganske vist ved moderens død, da Birgitte var et par år gammel, sendt til Ring Kloster for at blive opdraget der, men hendes far, landets mægtigste godsejer, Mogens Gøye, var en af dem, som aktivt medvirkede til Reformationens indførelse. Herluf Trolle havde under sine studier i Wittenberg været i nær kontakt med de nye tanker.

Mens Adelen tidligere havde opfattet sig som en krigerstand, som havde forpligtelser til at forsvare fædrelandet, blev den efterhånden mere embedsmænd end krigere, og kravene til uddannelse blev derfor nogle helt andre.

De gamle klosterscholer var nedlagt. Der fandtes ganske vist mange Latinskoler, men deres ry var ikke godt. Herluf Trolle og Birgitte Gøye så derfor et behov for at stifte en skole for den adelige ungdom og anden ungdom, som søgte lærd uddannelse.

Efter sigende drømte de hver for sig den første nat på Herlufsholm, at det skulle blive et helligt sted, og de er uden tvivl blevet grebet af de ærværdige gamle klosterbygninger, hvor munkene indtil fornyelig havde færdedes.

Tanken om at fortsætte den Klosterskole, som nu savnedes, har ikke været dem fjern, og de besluttede at oprette en skole i Skovklosters bygninger.

Den 23. maj 1565 underskrev de den fundats, hvorved de oprettede skolen.

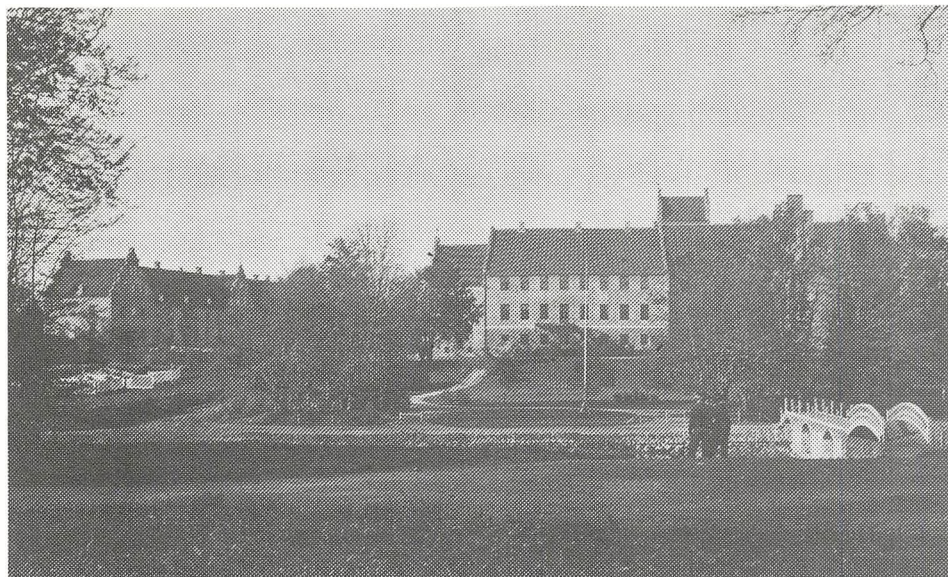
Det hedder heri, at »Efterdi alle mennesker er skabt til Guds ære - så er de og pligtige at lade deres efterkommere den rette gudsyndelse kende, at alle som i landet bor må vide at ære Gud i hu og hjerte i al deres væsen og gerninger« så opretter de en skole »for menige ædlinge og andre ærlige mænds børn i Danmarks rige til lærdom og gode sæder« og giver Herlufsholm Gods til skolen.

Dermed er vi inde i skolens tilværelse.

Ved jubilæet idag er det naturligt, at vi drager Klosteret lidt mere ind i billedet, end vi plejer at gøre. Herlufsholms historie fordyber vi os ofte i, men Klosters er mere upåagtet til trods for, at den strækker sig over halvdelen af tiden, og til trods for at den på mange måder er afgørende for forholdene her idag. Vi har al mulig grund til med taknemmelighed at mindes Peder Bodilsen, som stiftede Klosteret, og dem, som iøvrigt var med til at sikre det.

Skolen set fra en lidt usædvanlig vinkel: Toppen af kirketårnet.

Suhrs Bro og Nyhave. Fotografi af Johan Frederik Busch. (Det kgl. Bibliotek).

»FRA GODS TIL SKOLE«

Anmeldelse af Niels Ulrichsen

Professor Flemming Tolstrup har med »Fra gods til skole« (Herlufsholm 1788-1887) på værdig vis fortsat sin tidligere bog »Det ældste Herlufsholm« fra 1965.

Bogens bærende idé er at påvise udviklingen fra et gammeldags gods med hovedgård, bondeejendomme og en lille skole til en ganske velhavende stor skole på en herregård. En lang række emner gennemgås systematisk for at vise udviklingen under forskellige forstandere og rektorer; emner af umiddelbar interesse for nutidens herloviaere så som »bespising og pleje af skolen disciple«, undervisningsplaner, lærerkollegiet, skolens samlinger, skolens bygninger etc. samt de vigtige økonomiske forhold som udskiftning, afløsning af hoveri og tiende, skovdrift, jagt og fiskeri.

Undervejs tegnes mange detaljerede portrætter af forstandere, rektorer og lærere som fik afgørende betydning for skolen. Deres virke og interesse for skolen skabte de fleste af de traditioner som endnu er et særkende for Herlufsholm. I det hele taget er det nærgående

de og analyserende portrætstudie nok bogens stærkeste side. Ingen vil efter læsningen glemme de fremragende analyser af sagnomspundne hørere som Melchior og Leth. Disse mænds komplicerede psyke og deres samspil med skolens ledelse, kolleger og elever fremlægges på overbevisende måde.

Skolens elever har naturligvis haft professor Tolstrups interesse og han giver indgående og spændende skildringer af elevernes tilværelse i hverdag og til fest.

Bogens deciderede økonomiske og bygningshistoriske afsnit er uhyre grundige, men ganske vanskeligere for den forudsætningsløse læser. Landets historie, samt egnens og skolens topografi forudsættes bekendt til mindste enkelthed. Men for herloviaere er der megen viden og indsigt af hente her.

Alt i alt en autoritativ skildring af en meget vigtig periode for den skole vi alle er knyttet til. Forfatteren har med sit rigt- og velillustrerede værk fremlagt megen ny viden og vi er ham stor tak skyldig.

Herlufsholms økonoma gennem 40 år fortæller om at være leder på »Kongerigets mest rædselsfulde sted«, om chokolademarch med snyd, om at »brænde sine synder« - og om hvorfor man ikke uden videre kan forny traditionerne.

ORDENSSANS OG HAKKEBØFFER SKAL DER TIL

Mads Nielsen

En drøj start

Økonoma Elisabeth Jensen - på Herlufsholm en institution kaldet Frøken Jensen - er blevet afløst efter 40 flittige år sammen med sin højrehånd gennem lige så lang tid, Frøken Hjortnæs. De to er gået på pension fra dette skoleårs begyndelse og kan nu se frem til et velfortjent otium i det nye »Røde Hus«, som netop er ved at være færdigbygget. Ingen festblus og personrøgelse i den anledning - det ville stemme dårligt med de to's markante holdning af beskedenhed og saglighed.

Derimod har Frøken Jensen inviteret Konkakt inden for i privaten til en sludder om

gamle dage og om det Herlufsholm, som hun hidtil mere i gerning end i ord har vist sin trofaste loyalitet.

- Jeg reagerede noget tøvende på stillingsopslaget i sin tid, fortæller Frøken Jensen. Og efter at have set de *meget* gammeldags køkkenfaciliteter, var jeg mest til sinds at tage direkte tilbage til min stilling på Svendborg Sygehus. Daværende rektor Friis-Hansen forhørte mig på sin typiske lidt barske facon: Nå, hvad synes De så om det? - og jeg svarede ligeså direkte: Det er det mest rædselsfulde sted *jeg* har set; magen til tror jeg ikke findes i hele kongeriget! - Jamen det kan vi bygge om og

modernisere, svarede han. Og der-ved blev det. Ombygningen var imidlertid ikke færdig før til efterårsferien, og således startede jeg med tre måneder i et helt forældet, snavset og nedslidt anlæg - og med usle tre små huskesedler fra min fraflyttede forgænger som eneste introduktion.

Et gammelt billede

Vores samtale har taget sit udgangspunkt i et gammelt foto fra arkiverne, og Frøken Jensen

Skolens køkken anno 1946.

viser med glæde to af de mægtige kobbergryder fra billedet frem. Idag pynter de i hendes statelige stuer i Skovriderboligen - til låns ganske vist. Og på væggen hænger »rosingryden«, ligeledes i kobber.

- Det var målet for den mængde rosiner man kunne nøjes med i kærnemælkssuppen dengang, forklarer Frøken Jensen. Jeg havde til hjælp i køkkenet 4 unge piger, en køkkenkarl og en kokkepige - og fra november heldigvis min uundværlige støtte gennem alle årene, Frøken Hjortnæs. Sammen skulle vi klare madlavningen til datidens 140 disciple. Og masser af ting var jo lagt mere arbejdskrævende og besværlige. Først og fremmest var der rationeringen i efterkrigsårene - med mærker, som der altid kom for få af! Alle grøntsager fik vi direkte fra skolens gartneri, i sæsonen tit mere end vi kunne anvende. Desuden frisk mælk direkte fra avlsgårdens stalde, og fire halve grise hver måned. Det moderniserede køkken havde et stort fritstående brændekomfur, og køkkenkarlen smed de meget store mængder brænde ind ad et vindue. Så der var brug for streng husorden for at holde hygiejnen i respekt. Ikke mindst Frøken Hjortnæs har våget nidkært over mange unge pigers renlighed.

Idag er arbejdskraften udelukkende damer fra byen, så både pigeværelser og tjeneruniformer fra spisesalen er blevet overflødige. Men en af damerne, der arbejder i køkkenet idag, startede faktisk med at bo og arbejde på skolen som »ung pige«.

Lederens stilling

- De bruger at sige De til medarbejderne.
- Ja, men jeg har på den anden side altid lagt stærk vægt på at ingen kan undværes i helheden, for alles arbejde er lige vigtigt. Så på den måde har vi altid brugt »Vi-formen«. Det er naturligvis ikke ensbetydende med at lederen ikke i mange situationer vil skulle stå til regnskab og ansvar for helheden, og også må tage det sidste ord, når en snak bliver for lang.
- For os andre på skolen kan ændringer jo ofte spores gennem forandringer i traditionerne. Hvilken rolle har de spillet i Deres arbejde?

- Fugleskydningsmiddagen med klipfiskebudding og kirsebærssuppe var allerede en skik da jeg kom, og vi har netop i år set min efterfølger Susanne Andersen fortsætte med denne skik. Det samme gælder vildtaften, pindemadder til ballerne, gæstfrihed ved skolens bord for jubilarer og andre elever osv. Men skolen er jo vokset, dels med over 100 kostelever, dels med alle dageleverne. Så dimissionsmiddagen i den mere intime form i de gamle rammer har naturligvis måttet flyttes. Arrangementer i Helenhallen, som helt mangler køkkenfaciliteter, kan køkkenet ikke tage del i.

Nye traditioner?

- Kan man forny traditionerne på Deres område?

- Trollemorgens kaffebord i festsalen for gamle elever og forældre er vel et eksempel herpå. Men vi forsøgte gennem et par år med en mandelgave-skik den sidste søndag før juleferien. En ris à l'amande med mandel i gav en stor lagkage til finderne. Men det private initiativ var for stærkt kan man sige. Nogle kvikke hoveder fandt på at medbringe ekstra mandler! Og så døde det tilløb til en ny tradition. Efter min mening var det en skam at Fugleskydningens chokolademarch blev afskaffet. Jeg husker endnu de seks damer fra køkkenet i procession fra klostergården, efter hornmusikken naturligvis. I stiveste puds, sorte kjoler og hvide kapper med Gøjefarverne. Med chokoladeterrinerne højt hævede! Vi snød forresten med terrinerne, de var faktisk tomme, men flot så det ud. Og vi snød ikke for marchtaktan. Karl Taffeldækker stod altid i livré i porten for at overvåge starten. Han nikkede med hovedet og sagde på klingende sjællandsk: Sku' vi så se om vi ku' kom' i takt!

- Spisevaner og ernæringsteorier har også ændret sig. Det samme gælder vel diplernes smag?

- Ja, det første jeg tog fat på at reformere, var morgenmaden, som er så vigtig. I øvrigt har vi jo nærmest oplevet en revolution bort fra grød og sovs, og hen imod råkost, frisk frugt og gode brødprodukter med fuldkorn og fiber. Fænomenet kræsenhed forsøger vi

Frøken Jensen og Frøken Hjortnæs uden for deres gamle arbejdsplads.

at udrydde - og stort set er unge ikke mere kræsne idag end tidligere. Børn og unge trives bare ikke særlig godt med en ret som stegte sild - det ved vi og derfor serveres den *meget* sjældent. De klassiske favoritter er såmænd stadigvæk hakkebøffen - og fra weekend-repertoiret »rødt kød« - den gængse betegnelse for roastbeef.

Et ord på den sorte liste

- Oplever De en modsætning mellem på den ene side bordbøn og på den anden et noget forjaget spisetempo og den let flabede herloviajerjargon om mad: solje og slær (cykel/sololie og sålelæder, dvs. smør og kød). Siger disse ting noget reelt om elevernes holdninger?

- Bordbøn kan desværre nok ikke undgå at få noget vanepreget og forslidt over sig, det samme sker jo også somme tider med madplanen. Engang i 70'erne, da fornyelse tit var et mål i sig selv, havde eleverne udarbejdet en liste over »klager«, mest opremsninger af retter, der gik igen for tit, mente de. Jeg fik listen - og kunne ud fra mine egne oversigter punkt for punkt tilbagevise klagerne over ensformighed. Men Frøken Hjortnæs og jeg benyttede alligevel anledningen til at gennemgå vores praksis kritisk. Og ved den lejlighed afskaffede vi de fleste af de kedelige færdigsmurte madder ved aftensbordet. Man skal have lov til at smøre selv og variere selv, hvor

det er muligt. En direkte diskussion om sagen i stedet for sedler havde forresten nok også været en bedre idé. Af herloviajerord har jeg kun ét bestemt på min sorte liste: det er ordet *gæve*. Det har jeg aldrig tolereret, ikke fordi mange dippe selv lægger så meget i det oprindelige »gang-tæve«, men fordi personalet selvfølgelig føler det enormt stødende og diskriminerende. Derfor er det uværdigt, også for den der anvender det. Jeg kan huske engang en af eleverne havde brugt sin servietkuvert til at udmale al sin kritik på, af maden, af køkkenet og af personalet. Jeg fik den præsenteret af en af mine medhjælpere, som nærmest var rystet og grædefærdig over den grove salve. - Lad os lige gemme den kuvert lidt, sagde jeg. Drengen kommer måske og skal have en ny serviet. Og mærkeligt nok holdt det stik, selv om jeg knap selv havde troet det. To dage senere kom han, og jeg kunne bede synderen følge med ind i privaten, hvor han blev bænket i sofaen foran kaminen. Jeg spurgte ham direkte, hvad han havde ment med sine skriverier og lagde kuverten foran ham. Han var dels himmelfalden over at de var nået frem til at blive læst - og læst af mig nede i køkkenet. Men dels sagde han med store runde øjne: - Jamen, det mener jeg slet ikke noget med. Jeg var bare *så sur* den dag. Jeg mener det *bestemt* ikke!

Jeg forklarede ham, hvordan sådan noget virkede på os andre - og til slut så han appellerende på mig og tog servietten op: - Ku' vi så ikke godt brænde hele skidtet nu, her med det samme? Det gjorde vi så. Bitterheden blev brændt og glemt.

I øvrigt vil jeg gerne fremhæve at der de sidste år - måske med pigernes indtog - har udviklet sig en langt behageligere tone ved bordene, mindre af den friske barskhed, som var almindelig tidligere.

Udfordringer

- De har indlagt Dem uvisnelig hæder med »rødt kød«, hakkebøffer - og lækre madpakker ikke mindst til skriftlig eksamen. Hvad har De selv følt som de største udfordringer i jobbet?

...lang tænkepause... - Jo, nu skal De høre, der er nok to slags. For det første jubilæerne.

Skolens 400 års jubilæum, hvor vi lavede festmiddagen og hvor vi serverede den samme menu til eleverne, hvad jeg lagde megen vægt på. Og her sidste år, hvor klosterets 850-års dag blev fejret. Da lavede vi både frokost til gæster, the-bord til dronningen - og festmenu klokken 20. Og det var nok kulinarisk »fine-re« end ved det første jubilæum. Vi fik i øvrigt visit i køkkenet efter middagen af Bertel Haarder og af kirkeminister Mette Madsen, som mindedes sin fortid som dipel-moder.

Men en anden slags udfordring kunne jeg også nævne: Forestil Dem en dag i 1981 lige efter køkkenets store ombygning. Alle 250 elever på vej til middagsbordet, og al den varme mad i elevatoren på vej op til spisesalen. Da strejkede elevatoren! Så er man lige ved at besvime. Men jeg nåede da Normann-Jørgensen i telefonen - og han holdt så flokken i ånde, mens vi fik skaden repareret og maden på bordet. Sådant en tilspidset krise kunne give onde drømme bagefter. En anden krise oplevedes i 60'erne under en epidemi af »kostskolesygen«. Det er et virusangreb med opkastning og tynd mave, meget smitsomt. Og vi fik det dagen efter komedieballet! Da

stod skolelægen, amtslægen og sundhedsmyndighederne i køkkenet og havde så godt som allerede dømt os som de skyldige. Man frygtede det var en musetyfus spredt gennem f.eks. røræg, vi havde serveret ved ballet for diple, forældre og alle balgæsterne. Alt imens sovesalslærerne og Sus havde travlt med at pleje de mange sengeliggende diple overalt, gik den vilde jagt efter en smitekilde - og mine regnskaber, lagerlister og fortegnelser over leverandører blev gennemgået punkt for punkt - prøver blev udtaget hos leverandører og hos os... Men efter de 18 timer som dyrkning af prøverne tager, kunne vi erklæres for uskyldige! Det var faktisk små danseglade baldamer udefra, som var gået til fest med smitten og havde sat det hele i skred.

Den slags gyser med tilhørende detektivarbejde fortæller om usædvanligt samvittighedsfuldt engagement hos de to damer fra køkkenet, og om de minutløse ordensprincipper de har hyldet. De vil i fremtiden være sparet for den slags rystelser, men de vil ikke i »Røde Hus« være afskåret fra at holde kontakt med det skolemiljø, som de gennem de mange år har været så undværlig en del af.

Det nye »Røde Hus« i Carsten Levinsens streg.

Skolens køkken idag. Økonoma Susanne Andersen mellem sine to assistenter, Henny Olsen (th.) og Kirsten Hansen (tv.).

En lille citatsamling fra årets danske stile - i gymnasiet!

»SKOLEN ER FOR BARNET

HVAD GØDNINGEN ER FOR BLOMSTEN«

Lysten er en egentlig begrænsning, hvis den vel at mærke ikke er til stede.

Det kan også være et problem med motivationen til at uddanne sig, hvis der er udsyn til arbejdsløshed.

Herlufianersproget kan både være svært at stave og forstå.

»Pindsvinet« mener, at freden kun kan sikres ved stadig større oprustning, da man så er bange for at starte en krig, fordi man ikke kender fjelgerne.

Han giver drengen en endefuld, der længe har ligget og ulmet.

Jeg tror mange forældre stadig har svært ved at forklare børnene, hvordan de er blevet til. Jeg selv kan kun se en måde at løse problemet på og det er at gå på med krum hals! I øvrigt er det et gammelt ord der siger, at øvelse gør mester, og selv i sådan en situation tror jeg det er rigtigt.

Alle i Danmark får stimuleret deres fysiske behov og til dels også det åndelige, idet vi har en 9-årig folkeskolepligt. Der findes samtidig andre sociale foranstaltninger.

Det må være muligt at give Danmark nye kræfter, så vi ikke fortsætter med at leve i denne ring af en cyklus.

Miljøforurening er kun et fattigt ord, der tager til i stigende takt.

Hvor vidt det for den enkelte er lykket at give livet mening, er op til dem at vurdere. Ånden er ikke andet hviler stadig over os, vel og mærke hvis det ikke regner eller blæser og er koldt.

Det ubevidste sjæleliv sammenholdt med samspillet mellem virkelighed og fantasi har i eftertiden spillet en stor rolle i samfundsudviklingen.

M.N.

Jamen - hvad skal jeg med idræt! Jeg skal være student!

Helene Gottlieb

Idræt er et fællesfag i gymnasiet, der sammen med fagene musik og formning har den særstilling, at der ikke afgives karakterer i faget. Hvorfor er faget overhovedet medtaget i gymnasiets fagrække? Man bliver vel ikke mere studieegnet af at dyrke idræt, vel?

Der blev for ca. et år siden foretaget en rundspørge blandt gymnasieelever, der viste, at et af de fag eleverne syntes skulle styrkes, var idræt. Dette overrasker nok de fleste idrætsledere, især de kvindelige, når de betragter fremmødet til idrætstimerne.

Jeg kan give utallige grunde til, at de musik-kreative fag skal med i ethvert undervisnings-/udviklingsforløb.

Man kan ikke blive et »helt« menneske uden disse sider af sig selv. Men om man er så »ensidig« kun at betragte den intellektuelle del af et menneske, kan der faktisk også skaffes videnskabelige rapporter, der viser, at et fag som idræt er vigtigt.

Blandt andet har man lavet undersøgelser der har vist, at flere idrætstimer giver højere karakterer. Andre undersøgelser har vist, at bedre kondition giver bedre indlæringssevne o.s.v. Der findes tilsvarende undersøgelser for de øvrige musik-kreative fag.

Det er svært at give rimelige forklaringer på disse undersøgelser, men den ligger nok i at udviklingen af »det hele menneske« er nødvendig, ikke blot for menneskets egen sundhedshygieniske tilstand, men også for dets intellektuelle udvikling.

For at klare sig godt i boglige fag, kræves en række egenskaber, som ikke er nemme at præcisere. Hvad karakteriserer en intelligent person?

En egenskab man med rimelighed kan præcisere er koncentrationsevne. Det er absolut nødvendigt i enhver indlæring at kunne koncentrere sig, og koncentration er meget lettere at indøve i en idrætssituation end i f.eks. en fransktime.

Rytmsk sans er en fordel at have i forbindelse med indøvning af sprog. Kreativitet er en fordel i mange fag. Der findes en lang række neurofysiologiske »færdigheder«, overføring af viden fra en del af hjernen til en anden, og dette skal indlæres under vores opvækst. Det kan lade sig gøre senere i livet at »reparere« på en evt. manglende indlæring af nogle grundlæggende bevægelsesmønstre. F.eks. er der en sammenhæng mellem »fumletumlere« og problemer med indlæring af et godt sprog. Dette kan optrænes med specielle træningsprogrammer, hvor eleverne blandt andet indlærer det meget vigtige »kravlemønstre«. Men det ville jo være lettere at lære disse ting gradvist, efterhånden som vi er parate til det. Det er formentlig her de musik-kreative fag har deres berettigelse med henblik på boglig indlæring.

At manglende motion medfører øget risiko for hjertesygdomme, overvægt o.s.v. behøver jeg vel ikke at nævne. Det er folk vel næsten overbombarderet med viden om. Desuden er det jo altid naboen det gør ud over!

At idræt er sjovt - ja, det syntes ethvert barn, og også jeg. Men det gælder langtfra enhver »voksen«. Hvor bliver vores medfødte bevægelsesglæde af under opvæksten?

Og så et lille hjertesuk: Mange gymnasieelever mener at alle idrætstimer skal være underholdende - set ud fra deres egne personlige interesser. Men det er som idrætslærer i dag fantastisk svært at konkurrere med det underholdningssamfund vi lever i.

IDRÆT - FAGETS MÅLSÆTNING OG PRAKSIS

Pram Gad

Formålet er

at bringe eleverne i god kondition, styrke deres muskler og opøve deres bevægelsesfunktioner,

at motivere eleverne for at være i god form, fremme deres bevægelsesglæde og stimulere dem til fortsat fysisk aktivitet,

at udvikle elevernes samarbejdsevne og forståelse af fair play.

Indtil for få årtier siden var de fysiske krav i dagligdagen, for langt hovedparten af befolkningen, tilstrækkelige til, at den blev holdt i en vis fysisk grundform. I vore dage indebærer dagligdagen sjældent, at vi udsættes for hårde generelle fysiske belastninger, hvilket medfører en forringet kondition og muskelstyrke. Det svækkede bevægeapparat er derfor udsat for den type belastninger, der er karakteristisk for nutidens stående og især siddende erhvervsfunktioner, hvor den samme stilling indtages i lange perioder med hæmmet blodkredsløb. Langtidskonsekvenserne vil ofte være problemer lokaliseret til hoved, nakke, skuldre og ryg.

I overensstemmelse med ovenstående er undervisningens formål bl.a. at bringe eleverne i god kondition, styrke deres muskler, indøve hensigtsmæssig arbejdsteknik og motivere til fortsat fysisk aktivitet efter endt skolegang.

Den daglige undervisning i idræt

I 1. g forsøger vi i korte undervisningsforløb at præsentere en bred vifte af idrætter. Undervisningen er ret så lærerstyret. I 2. og 3. g er der større mulighed for at udbyde nogle af disciplinerne og tage nye op efter klassernes interesse og medbestemmelse.

I 1. g vil det således ikke være muligt udelukkende at dyrke sine eventuelle favoritdiscipliner. Det kan til tider være vanskeligt for

eleverne at acceptere dette og diskussioner herom kan tage unødvendig tid i forhold til den sparsomme undervisningstid, der er til rådighed.

Undervisningsplanen følger årtiderne med en udendørs sæson efterår og forår og kan typisk se sådan ud:

Efterår: Principper for opvarmning, atletik, fodbold for drenge, orienteringsløb.

Vinter: Opvarmning til musik, styrketræning og anden grundtræning, håndbold og basketball. Efter jul: Arbejdsteknik, volleyball, rytmik (mest piger).

Forår: Udendørs sæsonen som regel ret kort pga. terminsprøver og eksamen. Iøvrigt: Konditionstræning, atletik, fodbold.

I 2. og 3. g er flg. øvrige aktiviteter ofte aktuelle: Badminton, bordtennis, hockey, indendørs fodbold, tennis og svømning.

Fra skovturen i august.

Idrætsstævner og frisport

Skolen har traditionelt et tæt idrætssamarbejde med Sorø Akademi, der bl.a. viser sig ved at man udkæmper venskabelige dystre skolerne imellem i stort alle de idrætter der udøves på Herlufsholm.

Desuden stiller vi skolehold i næsten alle gymnasiets turneringer og kommer på den måde rundt og snuser til atmosfæren på andre gymnasier, repræsenterer skolen, har en fælles udfordring og træningsmål, samt har en oplagt mulighed for nye kontakter på tværs af klasser og køn.

I sidste skoleår nåede både piger og drenge til finalestævnet i atletik. Yngre drenge blev

sjællandsmestre i håndbold. Begge pigehold var i mellemrunden i basketball, hvilket yngre drenge også opnåede. Sluttelig vandt 3. g drenge regionstævnet i volleyball, som blev afholdt på Herlufsholm.

Frisport

Parallelt med undervisningen tilbydes i de fleste idrætter træning om eftermiddagen efter skoletid. Denne såkaldte frisport er for alle, der har lyst og altså ikke kun for de »go'ere«. Samtidig forventes det at man møder til træning, hvis man satser på at komme med til turneringer og stævner.

Der er vidt forskellige motiver til at dyrke idræt. Det er i den forbindelse værd at notere sig, at man ikke kan leve på fortidens bedrifter. Man må holde sig i form, for ved ophør med en fysisk aktivitet er træningsvirkningen totalt forsvundet på et par måneder.

I idrætssituationer udsættes man for situationer, man er bange for, og lærer forhåbentlig at bearbejde og overvinde frygten gennem vejledning og træning.

ATLETIKSTÆVNE HERLUFSHOLM-SORØ

Lotte Dickow, 2. my

Ti sække sol bestilt hos vejrmanden dagen forinden var de vejrlege betingelser, da der torsdag d. 11. sept. 1986 blev afholdt ven-skabsstævne i atletik mellem Sorø og Herlufsholm.

Stævnet, der blev afholdt på Herlufsholms baner, startede kl. 12, efter en hektisk time, hvor de atletiske udøvere samt andre »frivillige« fik gjort alt parat til stævnestart.

Den første disciplin var 100 m løbene efterfulgt af drengenes højdespring, hvorefter de andre discipliner fulgte slag i slag efter programmet. Det skal hertil nævnes, at man måske burde have sat nogle programmer op rundt omkring, således at atletikfolkene selv kunne have lidt check på, hvornår de skulle i ilden.

Dagen igennem blev banerne flittigt besøgt af tilskuere, der bakkede atletikudøverne op. Dette gav stævnet lidt ekstra krydderi og medvirkede til den hyggelige stemning, som efterhånden bredte sig overalt.

Efter en dyst på 4 timer kunne Herlufsholm (228 point) endelig løbe af med sejren over Sorø (192 point). På dette tidspunkt var der blevet sat adskillige skolerekorder, personlige rekorder samt bundrekorder. Bl.a. kan nævnes Elisabeth Hansen 3.a, som forbedrede skolerekorden i spydkast for piger til 29,85 m samt Mia Maagaard, som forbedrede sin egen skolerekord i både 100 m og længdespring. Desuden kan nævnes at pigerne i 4×100 m tangerede den tidligere rekord fra 1972.

Hvad har atletikudøverne så fået ud af en dag som denne?

En 1.g'er udtaler bl.a., at hun ved denne lejlighed er kommet til at tale med en masse mennesker, som hun ikke tidligere har snakket med. Andre udtaler, at de gerne ville have haft, der var lidt mere organisation, mens andre igen godt kunne have brugt lidt mere træning. Alle var dog enige om, at det var en hyggelig dag, og at stævnet var en succes.

1. g mod lærerne!

Karate - et af Herlufsholms fritidstilbud

Gunnar Væрге

Karate er en af de muligheder for fritidsaktiviteter som Herlufsholm tilbyder sine elever. Tilbuddet gælder elever fra 9. klasse og op-efter, både kost- og dagelever.

Karate dyrkes dels som motion, smidigheds-, koordinations- og styrketræning, dels som konkurrencesport, hvor der konkurreres i »fri kamp« under overholdelse af bestemte regler, eller i »katas«, avancerede kombinationer af forskellige teknikker under bevægelse, hvor man får en karakter for øvelsens udførelse, og endelig som selvforsvar.

Vi træner to gange om ugen i to hold. Når et nyt hold oprettes efter sommerferien er der altid mange interesserede eller nysgerrige, men efter få gange er deltagerantallet halveret eller bragt endnu længere ned. De der falder fra kommertil karate med forkerte intentioner og forestillinger. De har måske set nogle dårlige og voldelige Kung-Fu film, og tror at de nu på et par gange skal lære at slå håndkantslag. Og hvad får de så i stedet? En hård og ofte ensformig træning, hvor der lægges megen vægt på disciplin, beherskelse og udholdenhed. De der fortsætter har den fornødne selvdisciplin og fornuft til ikke at misbruge det, de lærer.

Der afholdes bælteprøver eller graduerin-

ger to gange om året. Man starter med hvidt bælte, 9. kyu, og kan påregne at nå gult, 6. kyu, gult med stribe, 5. kyu, eller hvis man er specielt dygtig og flittig, grønt bælte, 4. kyu. Men alle, der starter på karate, håber selvfølgelig engang at få det eftertragtede sorte bælte! Karate er et meget effektivt selvforsvarssystem, og det er nødvendigt at deltagerne er sig deres potentielle farlighed og styrke bevidst. Jeg betoner derfor gang på gang over for eleverne at karate aldrig må benyttes uden for træningssalen, undtagen i yderste nødtilfælde, og da kun med den mindst mulige indsats, samt at myndighederne ser specielt strengt på unødvendig vold begået af en person som har lært karate. Men den selvdisciplin, som er nødvendig hvis man vil lære karate, har som nævnt allerede sorteret de ustabile elementer fra.

Furuden den almindelige træning er vi undertiden til stævner med andre karateklubber, og vi plejer at deltage i en karatelejr hvert år. I slutningen af januar afholder vi således sammen med afdelingen i Haslev en karatelejr ved Roskilde Fjord og får således mulighed for at dyrke karate og mødes med instruktører og elever fra en anden afdeling.

Lanciers i Festsalen ved åbent-hus arrangementet for forældre (se også omslaget).

SKOVTUR

Mogens Jensen

Skovtur! - Navnet har klang af svundne tider, hestevogne med festklædte mennesker, madkurve, duge, tæpper. Senere tiders skolekovture rinder også i hu: 8 astmatiske busser med 180 drenge, lærere, lærerfruer og andre på vej mod natur-, kultur- og kulinariske oplevelser.

Kan noget sådant genoplives? Næppe. Det var da heller ikke meningen den 16. august i år, da busserne en tidlig morgen rullede ud fra skolen. Det var et nyt forsøg på at skabe trykthed og indbyrdes forståelse blandt 1. g's elever. Overgangen fra folkeskole til gymnasium er svær og ikke blot rent fagligt. Også det at blive placeret i en ny skole, ny klasse med nye kammerater og nye lærere kan gøre begyndelsen vanskelig.

Forskelligt har gennem årene været forsøgt for at mildne overgangen. I år var det altså en fælles skovtur. Om den vil opfylde de stillede mål, kan først afgøres senere, men det er vist ikke nogen overdrivelse at påstå, at man fik en særdeles fornøjelig dag ud af det.

Humøret var højt fra starten - måske på nær hos de to lærere, som var gået ned for at mangfoldiggøre dagens program, og så måtte lide den tort at se busserne køre for næsen af dem (de nåede dog senere frem) - og snakken gik jævnt og pænt ned gennem Sydsjælland til første stop på Farø, hvor man fik lejlighed til in natura at beundre vor tids største brobyggeri. Videre gik det over dæmning til Bogø og Møn frem til Fanefjord. Undervejs fortalte fagkyndige lærere om Fanefjords naturhavn, som sikrede stedet stor betydning i middelalderen, om kirken og dens fantastiske kalkmalerier og om Nordens største langdyse »Grønsalen«, som også findes i Fanefjord. Man var således godt rustet, da man nåede frem, og dog blev selv erklærede skeptikere »slagne med beundring«, da de så det utrolige væld af kalkmalerier i kirken.

Men nu var den passive del, transporten og belæringen, også forbi. Rask gik det til stranden ved Rydsbæk, og her blev alle sat af på en kold og blæsende strand. Kyndige folk gik i spidsen mod øst langs stranden, og efter en ganske god vandring nåede man frem til

bestemmelsesstedet: Et pragtfuldt stykke høj-skov med græs i bunden beliggende på kanten af en høj klint ned mod vandet.

Forudseende lærere gik straks i gang med at etablere ildsteder (og ild) til middagsmaden, mens Pram Gad i spidsen for en tapper skare kastede sig ud i bølgerne og demonstrerede »vandbold«. Målene var hjørneflag fra skolens sportsplads, og de blev plantet i det forholdsvis lave vand med de forholdsvis høje bølger, og skal man dømmes efter den iver, hvormed spillet, som var en mellemting mellem vandpolo, fodbold og rugby, foregik, har det alle muligheder for at blive populært.

Sulten begyndte at melde sig, og proviantteltet startede uddelingen af koteletter, pølser og flutes, som man så skulle stege og riste over de efterhånden ganske veletablerede glødebål rundt om på pladsen. At enkelte koteletter (og pølser) var mere forkullede end stegte spillede overhovedet ingen rolle. Man var jo sulten - og symptomatisk for hele dagen var, at alle tog det hele med godt humør. Selv et truende regnvejr under madlavningen kunne ikke forjage det gode humør og de kvikke bemærkninger.

Aktiviteterne efter middagsmaden var vellykkede. Tovtrækning, hvor en masse trak,

men ingen vist egentligt vidste, hvem der vandt. Sjovt var også det til lejligheden opfundne spil: Skovbold. Mange troede, at det var volleyball, men det var det ikke. Det lignede bare. Og selv om de lærere, der havde gennemgået reglerne, også optrådte som dommere, var det vist svært for de fleste - dommerne inclusive - at finde ud af, hvad reglerne egentlig gik ud på. I hvert fald var dommerne så partiske og uretfærdige, at alle kunne se det. Og her kommer så det, som nok var den væsentligste årsag til, at man kan tillade sig at kalde turen en succes - og som giver gode løfter for fremtiden: Alle syntes det var morsomt. Ingen blev sure eller fornærmede, hverken på medspillere, modspillere eller dommere. Alle pjattede på livet løs - også i den afgørende dyst mellem »vinderne« og lærerne.

Tiden gik så rask og fornøjeligt, at underholdningsudvalget brændte inde med adskillige aktiviteter, bl.a. variationer over den lovede »stilfulde lanciers på græstæppet under bøgenes kroner«.

Der er god grund til at rose dem, der planlagde det hele, men skam også, og måske især dem, der deltog og med deres gode humør bidrog til, at man sikkert vil overveje at gøre noget lignende næste år.

SKOLENS ELEVER:

For første gang siden skoleåret 1977-78 går der i indeværende skoleår under 400 elever på Herlufsholm, nemlig i alt 384.

I »Kontakt« maj 1986 forudså vi et elevtal på ca. 420, baseret på et stort set uændret elevtal i hovedskolen, en afgang på 84 elever fra 3. g og ca. 75 nyoptagne i 1. g. Alle tre forudsætninger holdt stik, men når vi alligevel ligger 36 elever under prognosen, skyldes det et usædvanligt stort frafald fra 2. og især 1. g sidste år.

For gymnasiets vedkommende er det samlede elevtal faldet fra 310 til 271, mens faldet i hovedskolens elevtal er så beskedent som fra 115 til 113.

Kostelevernes antal er faldet fra 241 til 231, mens antallet af dagelever er faldet fra 185 til 150. (Og for at få tallene til at stemme skal der så indregnes 3 »hørbørn«). Det eneste tal, der udviser en stigning, er antallet af piger. Vi har i år 120 piger (heraf 32 »piple«) mod sidste år 113.

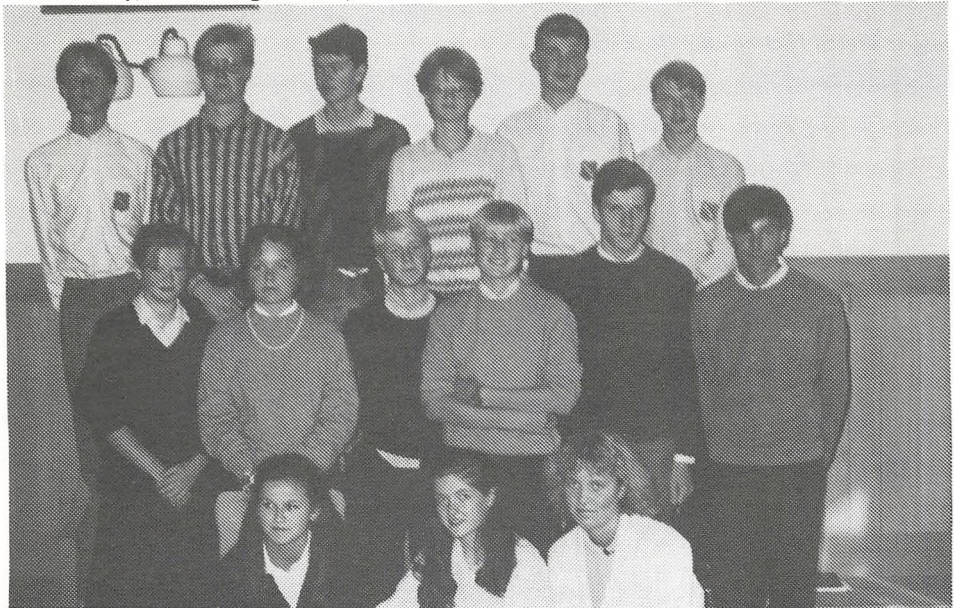
Vi sagde sidste år farvel til 5 3.g-klasser, og vi har i år budt velkommen til 3 1.g-klasser (1 matematisk, 1 sproglig og 1 mat./spr., der er sammen i fællesfagene, men som har liniefagene hver for sig). Såfremt denne tendens holder sig, synes Herlufsholm at skulle stabilisere elevtallet på ca. 340 elever: ca. 115 i hovedskolen og 3×75 i gymnasiet.

1. sa. Bageste række fra venstre: Kristine Foss, Line Olsen, Joy Lieberkind Jørgensen, Nicoline Mullertz, Jane Fode, Mette Fischer, Lisbeth Knudsen, Christina Carlsson, Berit Skizdal Nielsen, Katja Troy. Mellemste række: Heidi Mortensen, Tina Nielsen, Charlotte Munch, Ida Halberg, Inge Vergemann, Janaki Lund Jensen. Forreste række: Jakob Holm Hansen, Anthony Rouse, Robert Holst, Anders Møller, Kristian Haagen, Michael Willumsen, Mogens Krasilnikoff, Jesper Strange Nielsen.

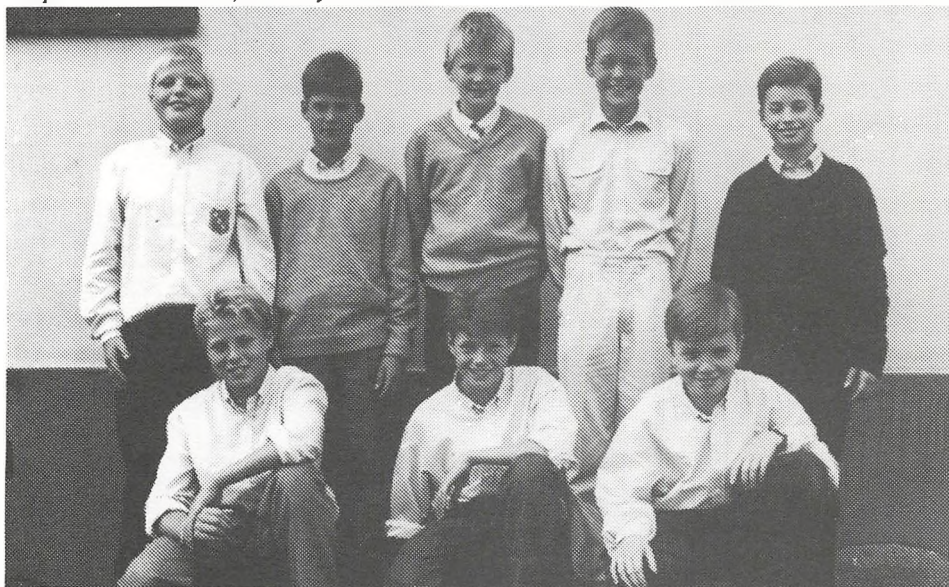
1. sb. Bageste række fra venstre: Sidsel Blegvad Andersen, Mette Schjødt Laursen, Angelina Vedsted Jacobsen, Rikke Bronee, Christina Dybdal Christensen, Mie Fischer. Forreste række: Peter Leschly, Peter Lisager Holst, Mads Rasmussen.

1. mx. Bageste række fra venstre: Jens Malte Nielsen, Henrik Paaske, Martin Lykke Nielsen, Lars Krog-Madsen, Andreas Tholstrup, Thomas Bruus. Mellemste række: Charlotte Reventlow Mourier, Thalia Estrup, Masté Eigel, Chr. Høyer, John Cox, Sten Hommel. Forreste række: Mie Schjøtt, Line Illum, Rikke Mosevang Vintén Nielsen.

1. my. Bageste række fra venstre: Mikael Stokkebro, Lesley Franck, Morten Will, Peter Bo Hemmingsen, Jesper Pedersen, Tom Anneberg, Nis Anders Beck Nielsen, Ulrik Storm. Mellemste række: Michael Holm Larsen, Annemette Birch, Ulla Andersen, Thomas Høgholm Hansen, Mark Neubert, Sune Sebber Cristensen, Mikkel Pødenphant, Jesper Truelsen. Forreste række: Per E. Johansen, Lykke Remond Bolvig, Lone Kristensen, Michael Jepsen, Martin Poulsen, Jasper Vinten Nielsen, Jan Boyer Olsen.

6. klasse. Bageste række fra venstre: Flemming Niss Hansen, Hans Fjeldsøe-Nielsen, Michael Reimer, Jesper Jensen, Patrick Reventlow-Grinling. Forreste række: Steven Bogs, Peter Præstrud, Alex Yde Nielsen.

Farvel til årgang 1986

Den sidste »skoledag« markeres som en festdag. Efter de sidste eksaminationer har alle huen på hovedet. Så kommer turen i hestevogn til så mange hjem som muligt, fotografering foran rektorboligen - og endelig højtideligheden i kirken.

Også i år blev det enkelt og smukt, uden alt for tyngende formaliteter: Rektors tale og håndtryk samt lykønskning fra Forstanderen og Herlovianersamfundets formand til den lange række af dimittender. En sidste tur forbi Herluf Trolle og Birgitte Gøye, og alle hilser fanen, da den føres ud i solen, til festen, lettelsen og hyldesten fra venner, familie, kammerater og lærere. For glæden og det lille stænk af afskedsvemod skal bekræftes ved en sidste festlig sammenkomst under skolens tag. Først serveres drinks i Hølen og bordplanen studeres - den minder om et ludospil - og i Helenhallen viser bordopstillingen sig da også at være kvadrater centreret omkring fire store tå'selv buffeter. Så kan man sidde klassevis

under blå-hvide Gøeyefarver eller de rød-gule Trollefarver. Forstanderen byder velkommen, og mens kammerater fra 2. og 1. g serverer laks, geddetimbale, roastbeef osv. holder toastmaster Mogens Jensen styr på de øvrige sange og taler. Alle venter spændt på elevtalen, og Vibeke Nørsgaard klarer den lige så flot som hun har håndteret elevrådsopgaver og møder. En dipelfader (civ. ing. Nils Ottesen) siger muntert tak for slæbet med forældrenes børn.

Marianne Olsen giver sin klasse et sidste ord med på vejen og indstifter et tyggegummi-legat. I sangene er der stadig ingen ende på Herlufsholms velsignelser, »nej aldrig var her så skønt som i år«, serveringspersonalet bærer nye flasker ind til bekræftelse af lyrikken. Og så deler Rektor præmier og håndtryk og smil ud, efter klapsalverne at dømme er han et redskab for den højeste retfærdighed. Chefredaktør Dorph-Petersen sætter rosinen i pølseenden - han lover i sin tale en livslang

fest i Herloviaersamfundet, hvor lanciers og kammeratligt samvær kun synes at afbrydes af det eneste endnu højere formål: indsamlinger til den altid værdigt trængende gamle skole.

Men selv 230 festende middagsgæster kan åbenbart styres af mediernes remote-control, for ved 22.30-tiden trækker alle sig tilbage til nationalsporten: TV-fodbold fra Mexico.

FÆRRE DAGELEVER FRA AMTET

Astrid Fischer-Hansen

Storstrøms Amt og Herlufsholm Skole underskrev i maj en ny overenskomst om henvisning af dagelever. Fra og med dette skoleår vil amtet kun henvise cirka 25 nye dagelever til skolen om året. Den tidligere aftale sikrede Herlufsholm mellem 50 og 75 nye dagelever om året.

Aftalen har allerede sat sit præg på Herlufsholms gymnasieafdeling og vil ganske givet også gøre det i de kommende år. Mens fire 3. g klasser tog afsked med Herlufsholm i juni, har skolen kun budt tre nye 1. g klasser velkommen ved skoleårets start i august.

Færre gymnasieklasser

Rektor Gert Olsen regner med, at tre nye 1. g klasser om året vil blive normen fremover. Eftersom 2. g og 3. g i år er på fem klasser hver, vil skolens gymnasieafdeling altså blive betydeligt reduceret over de næste par år.

Prognosen kommer til at lyde på ni gymnasieklasser, fordelt på tre klassetrin, i 1988/89. I sidste skoleår, 1985/86, var der fjorten gymnasieklasser, mens der i år er tretten.

Rektor mener ikke, at der vil blive tale om afskedigelse af lærere. Behovet for lærerkræfter vil blive reguleret ved naturlig afgang.

- Den nye overenskomst vil ingen konsekvenser få for skolen undtagen for elevsammensætningen. I år vil der i gymnasiet være nogenlunde ligevægt mellem kost- og dagelever, og i løbet af en årrække vil kosteleverne nok, igen, være i overtal, siger Gert Olsen.

Mens antallet af dagelever er faldende, er kostelevernes tal steget som følge af den nye pigeafdeling. I år er der, ligesom sidste år, omkring 240 kostelever på skolen. De er nogenlunde ligeligt fordelt på hovedskolen og gymnasiet. Der er 32 piple mod 29 sidste år.

Betalende dagelever

Også på en anden måde ser der ud til at ske noget med elev-sammensætningen. Skolen har i år fået en talstærk elevgruppe: Betalende dagelever.

At amtet i år kun har henvist 25 elever til 1. g på Herlufsholm afspejler ikke interessen for at gå på skolen. 64 unge fra omegnen havde søgt optagelse i gymnasiet med Herlufsholm som første prioritet. Af de mange, som fik afslag, valgte knap en snes selv at betale for at gå på skolen i stedet for at tage imod amtets tilbud om at starte på Næstved Gymnasium.

Forældrebetalingen for dagelever, der ikke er henvist af amtet, er i år på omkring 9.400 kroner. Det er det beløb til lærerlønninger, med videre, som ikke dækkes af statens refusionsordning. Amtet betaler et noget større beløb for de elever, som henvises, blandt andet for at dække ekstra administrationsudgifter ved ordningen.

Mindre ungdomsårgange

Den nye aftale mellem amtet og skolen er en naturlig konsekvens af, at de mindre ungdomsårgange nu er nået gymnasiealderen. Amtet har simpelthen ikke længere behov for at henvise elever til Herlufsholm.

Aftalen afløser en overenskomst fra 1980. Den blev indgået midt under gymnasie»boommet«, da de store ungdomsårgange var i gymnasiealderen og en stadig større del af hver årgang valgte at uddanne sig ad gymnasievejen.

På det tidspunkt havde Næstved Gymnasium ikke kapacitet til at modtage alle ansøgere. Amtet tumlede med planer om at bygge et nyt gymnasium i byen men valgte i stedet et samarbejde med Herlufsholm. Overenskomsten fra 1980 forpligtede amtet til at henvise - og skolen til at modtage - mindst 50 og højst 75 elever om året.

Aftalen var gunstig såvel for skolen, der fik en større og bredere elevskare, som for amtet, der slap for at investere i et nyt gymnasium, som man efter få år ikke længere ville have brug for.

Genforhandling

Overenskomsten skulle ikke udløbe før i 1988,

men den rummede dog mulighed for genforhandling, hvis en af parterne fandt den »åbenbar urimelig«. Og det gjorde Storstrøms amt altså, idet antallet af ansøgere til gymnasiet er faldet så meget, at Næstved Gymnasium nu igen godt kan modtage alle elever fra omegnen.

Forvaltningschef Hans Stige Hansen, Storstrøms amt, mener dog, at genforhandlingens udfald var ganske fair over for Herlufsholm:

- I følge den gamle aftale ville vi i de kommende to år have henvist 50 elever om året. I den nye overenskomst vil vi henvise cirka 25 elever om året, men til gengæld har vi forlænget aftalen med to år, så den løber frem til 1990. I elevtal er der altså tale om det samme.

- Da aftalen kom til genforhandling, gik holdningerne i amtsrådet fra at kontrakten helt skulle opsiges til at den skulle fortsætte uændret. Det endte altså med et kompromis. Det har naturligvis været med i overvejelserne, at Herlufsholm i en spidsbelastningsperiode hjalp amtet. Nu kan Næstved Gymnasium godt tage imod alle elever, men man har altså ment, at det var rimeligt med en blød afviklingsperiode, siger Hans Stige Hansen.

Ingen aftale fra 1990?

Hans Stige Hansen mener ikke, at der vil blive tale om at indgå en ny aftale med skolen i 1990, når den nugældende udløber.

- Det er selvfølgelig ikke i amtets interesse at have en sådan aftale, når det er billigere at have eleverne i amtets eget gymnasium i

Næstved. Vi må jo også tage hensyn til vores egen personalepolitik. Det ville vel ikke være rimeligt, hvis vi bliver nødt til at afskedige lærere for at kunne henvise elever til et privat gymnasium.

Hvis amtet fra 1990 ikke længere henviser dagelever til skolen, vil Herlufsholm igen stå over for en afgørende ny situation. På skolen regner man dog med, at der vil blive indgået en ny aftale.

- Der er blandt mange af amtets politikere stor forståelse for Herlufsholms ønske om at modtage dagelever, og det er jo i sidste ende et politisk spørgsmål, siger rektor Gert Olsen. Han understreger, at han finder det meget positivt, at der er dagelever på Herlufsholm, både for eleverne og for skolen:

- Det giver en vigtig åbning ud til lokalsamfundet og et friskt pust til skolen, siger Gert Olsen.

En fremtidig aftale vil også afhænge af, hvordan antallet af ansøgere til gymnasiet udvikler sig. I Storstrøms amt er gymnasiefrekvensen noget lavere end i resten af landet, men der synes at være en tendens til, at en større andel af de unge begynder at vælge gymnasiet frem for eksempelvis EFG eller handelsskole. Samtidig vil der i begyndelsen af 1990'erne i et par år være nogle lidt større ungdomsårgange i gymnasiealderen.

Artiklens forfatter er redaktør af Herlovianeren (medlemsblad for Herlovianersamfundet), som bragte stoffet i septembernummeret.

Forældre vises rundt i Museumsbygningen på forældredagen.

LOTTERI VED FORDELINGEN TIL 1. G.

Finn Bronée

Som forældre til en 10. klasse elev fra Lille Næstved skole, hvis højeste ønske og 1. prioritet har været optagelse i 1. g. på Herlufsholm gymnasium har vi oplevet en for os utilfredsstillende lotteri-procedure, hvori bl.a. vores datter var den ene brik i en tilfældig lodtrækning.

Medio marts d.a. modtog vi fra Storstrøms Amtskommunes fordelingsudvalg vedr. optagelse i 1. g en orientering, hvori der bl.a. berettes om fordelingen af elever til Herlufsholm gymnasium gennem lodtrækning. Det var en fremgangsmåde, der for os forældre var helt ny og fremmed, idet vores søn fem år tidligere søgte Herlufsholm gymnasium - og blev optaget som en naturlig ting ud fra kriteriet geografisk henhørende under det naturlige Herlufsholm distrikt, udgået fra Lille Næstved skole som »egnet til gymnasiet«.

Nye tider - nye skikke, javel, men som forældre føler vi ikke elevernes tarv bliver tilgodeset, idet bl.a. elevernes naturlige tilhørsfor-

hold geografisk og trafikalt helt tilsidesættes ved en sådan tilfældig lodtrækning. Vi finder det urimeligt, at elever fra det naturlige Herlufsholm område skal henvises til Næstved gymnasium, med en betydelig længere og trafikalt farligere skolevej, der bl.a. fører dem ad Havnegade, amtets mest trafikerede vejstrækning.

Lotteri-proceduren tilsidesætter totalt søskende-kriteriet, hvilket ikke kan være i elevernes, ej heller i forældrenes interesse. Søskende kan nu ikke længere være sikre på, dersom det ønskes, at blive optaget på samme gymnasium, hvilket ville betyde fordele, såvel menneskeligt som praktiske, og det etablerede forhold til undervisere og skole spoles.

Det forekommer os endvidere ulogisk at ændre ved tidligere gode relationer mellem bl.a. Lille Næstved skole og Herlufsholm gymnasium, idet et positivt samarbejde gennem adskillige år var til stor fordel for såvel undervisere, elever som forældre.

Gæster »lærer« en af de traditionelle sange... Hører I skovene suse.

LYRIK-KONKURRENCE FOR HOVEDSKOLEN

Døgnet 24 timer, et forløb af stærke indtryk, svingende stemninger - ikke mindst på en kostskole. Her veksler fest og ballade med kammeraterne, hårdt arbejde, leg og sport, venskab og fjendskab levet for fuld udblæsning. Og ind imellem de stille stunder, for nogle også ensomhed eller hjemvé. Da kan det frie digt bruges til at fastholde indtrykkene og uddybe stemningerne. Hvorfor er alle skildringer af kostskolelivet skrevet af voksne - som har fået det hele på afstand, hvis erindring er sløret og sanser uskarpe? Herlufsholm Kontakt går lige til hovedpersonerne - diplene selv!

Fortæl selv om livet på skolen - hvordan er det at være dreng på Herlufsholm idag? I år udskrives der en særskilt konkurrence for klasserne i Hovedskolen:

HER BOR VI - HERLUFSHOLM 1986

Efter aftale med dansklærerne vil klasserne i løbet af efteråret arbejde med digte, med at læse lyrik og med selv at skrive lyrik. Klassen og læreren aftaler selv forløbet og tempoet i arbejdet. Inden for rammerne af konkurrencens tema: »Her bor vi - Herlufsholm 1986« kan man selv vælge sine undertemaer; måske vælger I nye undertemaer hver uge og bruger opslagstavlen til mellemresultaterne, måske tager man sit udgangspunkt i billeder? Der er frit slag for fantasien. Til sidst samler klassen så enkelt digte og temaer til en stor mosaik, vælger ud og sorterer, så resultatet bliver en rigtig digtsamling, gerne med illustrationer.

Det skal altså være klassens værk som helhed, der deltager i konkurrencen.

Afleveringsfrist: Mandag d. 1. december på rektorkontoret.

Dommere: Lyrikeren og forfatteren Jens Fink-Jensen, gammel elev på Herlufsholm, Kirkeminister Mette Madsen, selv digter og tidligere dipelmoder.

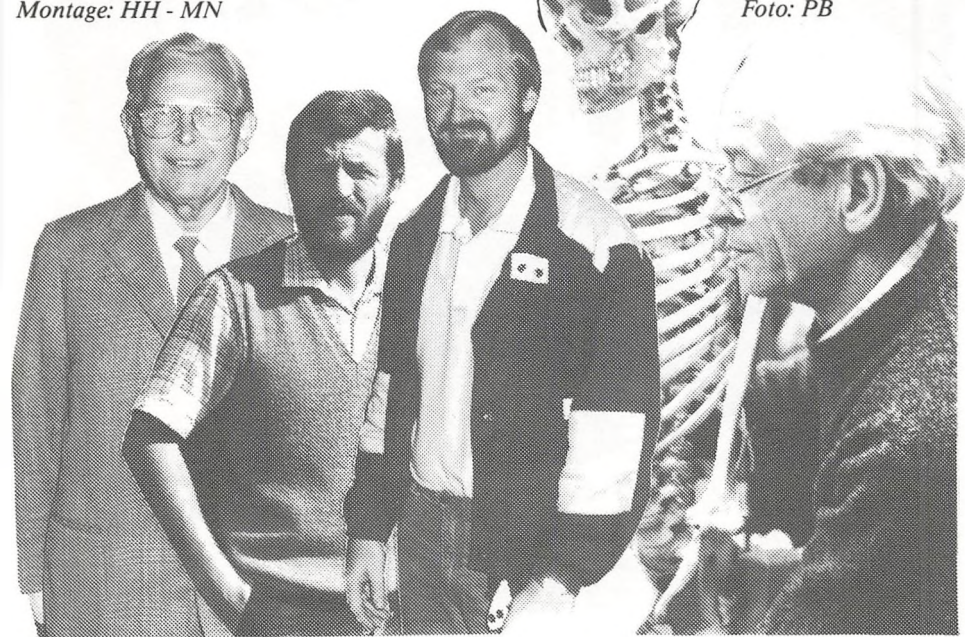
Præmien vil være en teatertur for klassen til København - eller et beløb til en klasefest efter klassens eget valg. Endvidere præmie til bedste enkelt digt. Vinderne udpeges på Trolledag d. 14. januar, hvor præmieoverrækkelsen vil finde sted i overværelse af Trollefestens gæster og skolens elever.

LÆRERKOLLEGIET 1986

Montage: HH - MN

Foto: PB

Rektor Gert Olsen Adm. ins. Normann Jørgensen
Maribo Mogensen Jan Jensen Benny Njor Tage Aamodt

*Ole Pedersen Bjørn Christensen Jens Trandum Louis Nielsen
 Sv. Krarup-Christensen Sv. Å. Houmann Hans-Jørn Bentzen Mogens Jensen*

*Jørgen Hvidtfelt Nielsen Mads Nielsen Anne Sofie Hansen
Hans Hansen Carsten Levinsen*

*Niels Ulrichsen
Nils Aarsø*

*Helene Gottlieb Pram Gad
Niels Koefoed*

Gunnar Værge

Jens Krogh-Madsen

Karen Fano

Anker Nielsen

Kristian Olsen

Marianne Olsen

Lars Bardram

Helge Wohlfahrt-Andersen

Sten Løth

Bjarne Levin
Bent Zwergius Bent Illum

Vagn Andersen Jørgen Løwe
Poul Bentzen
Lise Casmose

6. klasse på weekend på landet.

FOLK & FÆ

Skolen har ansat adjunkt Svend Åge Houmann med fagene matematik og fransk.

Adjunkt Nils Aarsø har overtaget sovesalen på Mygningen II. sal efter adj. Carl Bruhn, som har fået ansættelse på Odsherreds Gymnasium.

Økonoma Anna Elisabeth Jensen og økonomaassistent Ingrid Hjortnæs er efter egne ønsker fratrådt - efter 40 års virke i skolens køkken. Til afløsning er pr. 1. aug. tiltrådt økonoma Susanne Andersen samt assistent Henny Olsen og assistent Kirsten Hansen.

Sygeplejerske Mie Sehested er ansat på Sus med henblik på afløsning af sygeplejerske Ragnhild Normann Jørgensen ved udgangen af kalenderåret 1986.

Sognepræst Niels Toft har besluttet sig til at forlade præstegerningen, og han fratræder sit embede i Herlufsholm pastorat den 30. september.

Lærer Benny Njor har i to uger af sommerferien været i Kina som udsending for Danish off-shore School og Mærsk Line. Benny Njor skulle afholde et sikkerhedskursus i førstehjælp/søredning for kinesiske sømænd, der bemander forsyningsbåde til boreplatforme i Det sydkinesiske Hav.

Den 16. august fejredes fødselsdag i rektorboligen, da fru Bente Olsen blev 50.

Adjunkt Anna Sofie Hansen har med sin mand fejret sølvbryllup den 9. september.

Forstander for Herlufsholm i perioden 1936-1960 Ernst Greve Moltke døde d. 9. september, 100 år gammel.

ELEVRÅDET har konstitueret sig med Elisabeth Hansen 3. a, som formand, næstformand Peter Henrik Nielsen 3. y, sekretær Kristian Haagen 1. a, kasserer Johannes Viereck 2. a.

Elevernes festudvalg består af H. J. Østergaard 3. z, Peter Colquhoun 2. x og P. H. Nielsen 3. y.

LÆRERRÅDET har som ny formand valgt Karen Fanø. Næstformand er Sten Løth, og Bjørn Christensen sekretær.

FÆLLESUDVALGET, der er kontaktorgan mellem rektor, lærerråd og elever, består af rektor Gert Olsen som formand, lærerrådsformand Karen Fanø, elevrådsformand Elisabeth Hansen, 3 lærere valgt af lærerrådet: Helene Gottlieb, Bjarne Normann Jørgensen, Niels Koefoed, samt 3 elever valgt af elevrådet: Hans Jørgen Østergaard 3. z, Henrik Hansen 3. b og Christian Gottschalch 9. b.

PREFÆKTER på de 8 sovesale er i skoleåret 1986/87 følgende:

Vuen: Finn Ommestrup Møller 3. y, Ulrik Schwanenflügel 3. y, Niels Østergaard 3. y. Egmontgården: Christoffer Heering 3. b, Hans Jørgen Østergaard 3. z.

Skolebygningen vest: Bernt Ivar Bille 3. a, Carsten Heinze 3. z.

Skolebygningen øst: Michael Plaugmann 3. x, Peter Henrik Nielsen 3. y.

Mygningen I. sal: Adam Gade 3. z, Niels Ranmar 3. y.

Mygningen II. sal: Jens Peter Bredholt 3. a, Carsten Lemcke 3. a.

Lassengården: Mark Dalhoff 3. x, Lars Denccker Nielsen 3. a.

Birgitte Gøygården: Elisabeth Hansen 3. a, Anneli Gjørup 3. a, Susanne Renate Jensen 3. b.

Når den danske stil er en gyser

Om kreativitet og skriftlige opgaver

Jens Krogh-Madsen

Jeg må straks indledningsvis indrømme, at mine erfaringer på dette område er begrænsede, og at det der følger her er baseret på nogle spredte overvejelser og enkelte elev-bidrag. Enhver kan så tænke sit derved.

For mig at se, er det at skrive i sig selv en kreativ proces, og vi kender vel alle glæden ved at se siden fyldes lidt efter lidt og tilfredsstillelsen ved at betragte det færdige arbejde. Og hvis man samtidig har den opfattelse, at det væsentlige formål med skriftlige opgaver er at træne evnen til at udtrykke sig varieret, præcist, effektivt og smukt, er der meget der tæller for, at de traditionelle danske stile og tyske/engelske kommenteringsopgaver lejlighedsvis bør suppleres med friere eller rent udlystbetonede skriftlige øvelser.

I 1. g er eleverne som regel indstillet på at de ret snart skal til at skrive rigtige små afhandlinger, samtidig med at de også gerne vil fortsætte den noget friere besvarelses-form, de kender fra 9. og 10. klasse. Det må erkendes, at enkelte elever derved får nogle vanskeligheder, som imidlertid også er betinget af deres personlige modenhed og/eller engagement. Læreren kan naturligvis vejlede sine elever i kraft af sin faglige og pædagogiske kompetence, men det er ligeså vigtigt for dannelsen af et godt skriftsprog at eleverne selv indser fordelene ved at kunne udtrykke sig meningsfyldt, sammenhængende og smukt (jeg er klar over, at det er 2. gang jeg bruger ordet »smukt« og at jeg bliver nødt til at definere glosen; med »smukt« mener jeg, at sproget er flydende, letlæseligt, uden floskler, uden leflen for mere eller mindre modeprægede ord og udtryk og at sproget giver læseren lyst til at læse videre, fordi han/hun mærker, at der er et menneske bagved sproget med noget på hjerte).

I 2. og især i 3. g bliver eleverne efterhånden opmærksomme på eksamen, og man møder ofte deres krav om at få »rigtige« eksamens-

opgaver til besvarelse. Det er et ganske legitimt ønske og lærerne uddeler med gavmild hånd de velkendte A4-kopier af de officielle eksamensopgaver. Og lærerne indsamler, læser og vurderer besvarelser, der lidt efter lidt bliver mere og mere kedsommelige, grå, anonyme og i værste fald intetsigende. Elever (og lærere?) indretter sig på oprykningsprøver, terminsprøver og eksamen og udvikler i fællesskab et standard-skriftsprog, hvis særkende er ikke at have noget særkende.

Talrige mennesker synes at være overmåde tilfredse med denne tilstand; de nikker bifaldende til det polerede, alt for glatte sprog, der smører glidebanen hen mod den totale mangel på personligt udtryk, alt imens man koncentrerer sig om stavefejl, tegnfejl og om eksaminanden nu også behersker brugen af -r i nutid.

Misforstå mig ikke! Jeg mener ikke at vi i gymnasiet skal producere (skønlitterære) forfattere - dem er der nok af i forvejen!

Men jeg mener at gymnasie-eleverne skal have lejlighed til sammen med de halv- eller heltørre standardstile at prøve sig selv af i forhold til etableringen af et personligt engagement i skrive-processen. De skal prøve at skabe deres eget udtryk for deres egne tanker, idet de samtidig erkender at en forudsætning herfor er, at man oparbejder respekt for både emnet, sproget og læseren.

Hvad kan der så gøres?

Først må man sikre sig, at elevernes motivation er tilstede og at de synes, det er spændende og underholdende med et sådant eksperiment. Dernæst må man ved hjælp af træning i sproglig iagttagelse (det lyder kedeligt, men behøver ikke være det! (Mit postulat)) opelske en holdning til skrive-arbejdet. Næste trin er lidt efter lidt at indføre større opgaver i skriftlig kreativitet, og måske kan vi så end

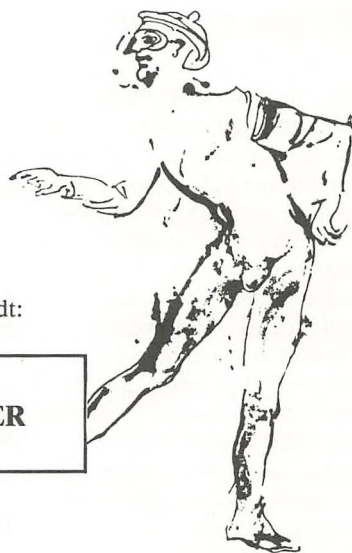
(fortsættes side 36)

DRAMA-KONKURRENCE FOR GYMNASIET

Opgaven lyder kort og godt:

SKRIV EN ENAKTER

Sidste år gav Skovklosters jubilæum anledning til en novellekonkurrence, og atter i år er Kontakt gået sammen med gymnasiets dansklærere for at give eleverne lejlighed til selv at skabe litterære produkter. Novellekonkurrencens historiske tema og binding til kostskolemiljøet viste sig at være inspirerende for nogle, men hæmmende for andre. Vi har derfor i år satset på en tematisk frihed inden for den ramme som dramaformen i sig selv sætter.

Da vi ved, der er udbredt interesse for også at gå i lag med opførelsen af dramatik, understreger vi at der vil blive arbejdet på at opføre tre af de mest velegnede bidrag til konkurrencen. Samtidig vil vi efter aftale med dansklærerne lade arbejdet med manuskripterne indgå i danskundervisningen i et vist omfang (f.eks. som del af fagets skriftlige opgaver), ligesom vi forsøger at inddrage et »fællesarrangement« som led i forberedelserne.

Konkurrencen sigter i første række mod at fremkalde manuskripter, og eleverne kan deltage enkeltvis eller i grupper.

Afleveringsfrist for manuskripter mandag d. 17. november på rektorkontoret. Konkurrencens anden fase vil omfatte indstudering af 3 af stykkerne efter valg af gymnasiets dansklærere til opførelse på Trolledag d. 14. januar. Arbejdet med indstuderingen vil foregå som studiekredsarbejde med deltagelse af forfatteren/forfatterne suppleret med andre efter behov. Under alle omstændigheder vil dansklærerne stå til rådighed med hjælp i det omfang studiekredsdelegerne ønsker det.

Opførelsen af stykkerne vil finde sted for hele skolen og Trollefestens gæster d. 14. januar, hvor præmieuddelingen også vil foregå. **Vi har fået tilsagn fra teatechef Sejr Andersen, som vil fungere som finale-dommer.**

Præmiering vil gælde både første og anden fase: altså dels en *præmie til bedste manuskript*, dels en *præmie til bedste opførelse*. Meddelelse om præmiernes omfang vil ligeledes blive meddelt eleverne ved morgensang i nærmeste fremtid.

Hans Hansen har gjort et »fund«! Nedenstående poetiske linjer har længe slumret i underbevidsthedens og finkulturens claire-obscur.

For hastigt at gøre teksten tilgængelig for børn af teknologialderen har Hans Hansen imidlertid ladet den bearbejde i skolens tekstbehandlingsanlæg. Den enestående syntese af tradition og teknologi hidrættes nedenstående for ret at studeres led for led.

ET LITTERAIRT ARVESTYKKE

OVERGIVET TIL TASTEOPERATØREN

*O Herlufsholm, du lærdommens sæde,
os du skænkede varende glæde.
Thi Herluf Trolle og Birgitte Gøje
havde kun ungdommens kundskab for
øje.*

*Meget du hørte og meget du så
bag den søvndyssende pludrende å.
Før høertes munkenes messende tale
her midt blandt skovenes løvgrønne sale.
Nu skoles pogen i Luthers lære,
riget til nytte, Gud Fader til ære.
Lærernes visdom, disciplenes flid
skabte dit ry i den kommende tid.
Slægterne kommer og slægterne går,
du vil bestå, når alt andet forgår.*

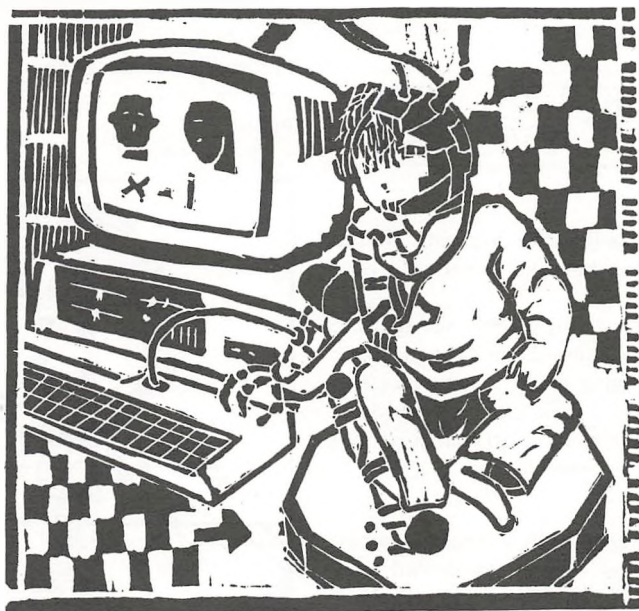
Overlærer Zakarias Biedermann

*O Herlufsholm, kun munkenes flid
skabte disciplenes kommende tid.
Skænkede du en varende glæde
bag i ungdommens løvgrønne sæde?
Var det en messende, pludrende å,
slægterne hørte og slægterne så?
Thi Herluf Trolle og Birgitte Gøje
havde søvndyssende tale for øje.*

*Skoles nu Gud i Luthers lære
pogen, fader og riget til ære?*

*Lærernes nytte og visdom forgår.
Vil du bestå, når eleverne går?*

Overmann bieder lærer Zakarias

Linoleumssnit: John Kristiansen, 2. x.

SET & SKET

August

- 12. Skoleåret starter.
- 16. Skovtur for grundskolen til Aalholm og Knuthenborg og for gymnasiets 1. g klasser til Fanefjord kirke og skov.
- 28. Orientering om elevrådet.
- 29. Valg til elevrådet.
- 30. Fugleskydning.

September

- 2. Konfirmationsforberedelsen starter for 8. a ved pastor Peter Moesgård, Everdrup, og for 8. b ved pastor Helle Reinholdt Jørgensen, Hammer.
- 10. Danseundervisning for 6. og 7. kl. samt nye disciple i 8. og 9. kl. starter under ledelse af danselærer Gerd Fylking.
- 13. Forældredag for 1. g.
- 16. Kursus i fotolære for alle interesserede starter ved Hans Mejer Hansen.
- 16. Kursus i maskinskrivning for 8.kl. starter på Jernbanegades skole.
Gunnar Væрге starter karateundervisningen for elever i 9. kl. og gymnasiet.
Jens Krogh-Madsen starter bridgekursus for alle interesserede.

GRUNDSKOLEN - SPORT AUG.-SEPT. 1986

Fodbold

- 3. sept. Ekstra-Bladets turnering. Kamp mod Haslev Efterskole, tabt 5-3 efter forlænget spilletid.
- 11. sept. Amtsturnering på Næstved stadion. Kamp mod Lindebjergskolen tabt med 6-2. Derefter uden pause mellem kampene kamp mod Lille Næstved skole tabt med 10-1!
- 17. sept. Arrangeret en kamp mellem grundskoleholdet og gymnasieholdet.

Atletik

- 19. sept. Deltog et 8., 9., 10. klasse hold i amtsfinalestævnet, og Jaques Poulenard blev amtsmester på 100 m i tiden 12,5 sek. Sammenlagt blev holdet nr. 5 ud af 10 hold.

(fortsat fra side 33)

med at have nogle mennesker, som anser det for værdifuldt at udtrykke sig smukt.

I de seneste par år er der (i hvert fald i engelsk) kommet noget øvelsesmateriale på markedet som ser brugbart ud. Eleverne kan f.eks. anmodes om at skrive en gyser-novelle færdig, at indføre en tredje person i en to-personers en-akter, at fortsætte/afslutte et læserbrev for eller imod en given sag eller lignende. Mulighederne begrænses kun af fantasien og af evnen til at strukturere fantasien.

God fornøjelse!

»KOMEDIEVOGNET« ER STARTET

Endnu engang rykker 2. g i marken med »komedievognen« - årets skolekomedie for gymnasiet skal være sceneklar d. 28.-29. november. Men Marianne Olsen som instruktør har allerede i nogen tid arbejdet med tekstvalg, oversættelsesproblemer og rollefordeling. Det bliver »naturligvis« en fransk klassiker, omend af de moderne, som skal være den litterære baggrund for 2. g's triumfer, den vittige diplomat-dramatiker Jean Giraudoux, som hermed spilles på Herlufsholm for første gang. Hans stykke om »Troja-konflikten« (så moderne!) har mange gode roller - og mange gode tanker, for krigsmagere før som nu, i øst og vest.

God fornøjelse.

KONTAKT HERLUFSHOLM

SKOLENS KONTOR

8.30 - 11.30 tlf. 03 72 60 97

sekr. Eva Bardram

Rektor Gert Olsen, privat 03 72 07 08

Adm. insp. lektor Normann Jørgensen

9.30 - 11.30

SOVESALENE træffes bedst 16.30 - 17.30

VUEN 03 72 10 98

Lektor Lars Bardram

SKOLEBYGN. VEST 03 72 76 13

O. lærer Sten Løth

SKOLEBYGN. ØST 03 72 00 20

Lærer Jan Jensen

EGMONTGÅRDEN 03 72 03 71

O. lærer Bent Zwergius

MUSEET 1 03 72 32 66

Adj. Niels Chr. Koefoed

MUSEET 2 03 72 04 98

Adj. Nils Aarsø

LASSENGÅRDEN 03 72 04 30

Adj. Nils Ulrichsen (boginspektør)

BIRGITTE GØYEGÅRDEN

Jørgen Hvidtfelt Nielsen, adj., studievejl.,

03 73 06 50

SUS 03 72 03 45

Sygeplejerske Fru Normann Jørgensen

LINNEDSTUEN 03 72 43 05

Fru Braae (henv. vedl. af tøj)

ØKONOMI 03 72 04 83

Fru Susanne Andersen

GODSKONTORET

03 72 01 01

(henvendelse vedr. økonomi)

VARMECENTRALEN 03 72 72 79

SKOLENS ØVRIGE LÆRERE:

Vagn Andersen, o.lærer, 03 80 08 27

Elevtelefon: 03 80 01 70

H. Wohlfahrt Andersen, studielektor,

03 72 27 48

Hans-Jørgen Bentzen, adj., 03 59 41 18

Poul Bentzen, o.lærer, 03 78 22 27

Lise Casmose, lærer, specialundervisning

Bjørn Christensen, adj., 03 73 84 65

Karen Fanø, lektor, 03 72 61 18

Pram Gad, adj., 03 72 88 95

Helene Gottlieb, adj., 03 61 71 78

Anna Sofie Hansen, adj., studievejleder,

03 79 72 10

Hans Hansen, adj., 03 72 86 31

Sv. Åge Houmann, adj., 03 62 70 03

B. Illum, o.lærer, 03 72 90 23

Mogens Jensen, lektor, 03 72 24 71

Jens Krogh-Madsen, adj., 03 72 61 18

Bjarne Levin, lærer, 03 74 74 46

Carsten Levinsen, lektor, 03 72 26 13

Jørgen Løwe, lærer, 03 75 16 13

Maribo Mogensen, o.lærer, 03 72 93 55

Erik Anker Nielsen, adj., 03 72 81 08

Louis Nielsen, adj., 03 73 54 35

Mads Nielsen, lektor, 03 72 45 33

Benny Njor, lærer, 03 74 69 85

Kristian Olsen, lektor, 03 72 62 32

Marianne Olsen, adj., 03 72 62 32

Ole Pedersen, adj., studievejl., 03 75 66 65

Jens Trandum, adj., 03 72 71 28

Gunnar Væрге, adj., 03 73 01 58

Taga Aamodt, o.lærer, 03 72 06 01

VED ORDINÆRE REJSEWEEKENDS

Busstransport: Afg. Herlufsholm ca. 14.15 ank. Kbh. Hovedbanen ca. 15.45

Afg. Herlufsholm ca. 14.05 ank. Korsør til forbindelse Fyn-Jylland.

Afg. Kbh. Hovedbanen 19.30 afg. Korsør afpasset efter forb. Nyborg-Korsør

Bussernes holdeplads i København ved TB-stationen i Ingerslevgade.

